

A

171

—

~~—~~
VI.

—

Szent Szeleence

Szeben, 1664.

Kolozsvári Egyetemi Könyvtár

Felzet: RMK 3625.

Szent Szeleence.

AZ AZ:

A TÖREDELMES SZÜBÖL

ISTENHEZ öntött lelki Sirásról,
és hű engedelmeségről.

Mellyet,

Egy szegény bűnös aszszonyi állat siral-
mason tött;

sz. ez által az Ur-Jésus Christustól,
drága bűn borsánatot,
nagy öröm-ei vött.

Luc. 13. v. 12.

Aszszonyi állat meg oldattál a te beteg ségedből.

Matt. 11. v. 28.

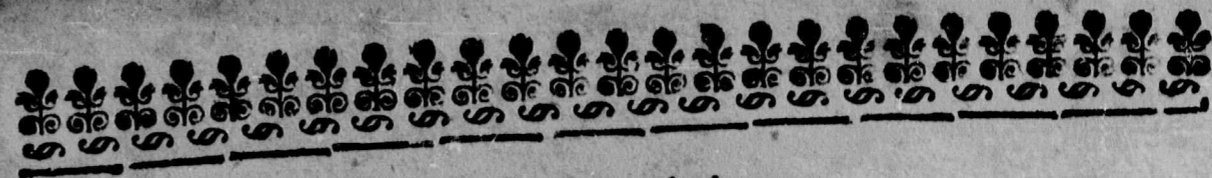
Jöjjetek én hozzám mindnyájan kik meg-
faradtatok és meg terheltettetek, és én
meg könnyebítlek tőtöket.

Nyomtatot Szebenben 1664.

MAIOR MARTON.

Intés
Minden igaz meg térő bűnösökhöz.

1. *Máriák vagyoké vagy nagy bűnds Márhák,
De tudom a' Jésus érdeme körül Arvák,
Jertek, mert ez Jéjust, sok bűndsök várták,
Kik hozzá meg tértek, érdemét meglátták.*
2. *Most-is a' Kegyelem meg eredt válluján,
Tsak ne heverj tanyán bűn lágy derekallyán,
Induly meg Kegyelem szava hivatallyán,
Ne kírdódjek lelked kárhozat rosz dallján.*

Elől Járo dolog.

Nota. Pusztaban Sidokat vezérlő jó Isten.

- K**özönséges eset lön *Adám* esete,
Mert mindent szivében halálra sebhete,
Christuson kívül senki tiszta nem lehet,
Attalant az Isten egyet sem lelhete.
2. *Jerusalemreis e' Tűz ki árada:*
Mely miatt sok lelkek gyökere szárada,
Ebben szenteknek is inok meg fárada,
Eva szülöttire éktelen kártada.
 3. Keservesen kiált *Dávid* ez esetből,
Hiti kezét nyujtya Istennek mély ségből,
Siet szabadulni e' izönyű inségből,
Lelkét az Istenhez önti reménségből,
 4. E' szegény *Aszszonyis* mivel *Adám* magva,
Ihon a' bűn szivét mardossa nagy agva,
Bűns e' városban s-egyedül vānn hagyva,
Lelki fertelmében szive fő bágyadva.
 5. Olthatatlan tüze gerjedez bűnéjért,
Pokolnak gyötrelme undok esetiért,
Lelke esméreti fetreng fertelmijért,
Bujdosik mint egy Juh égő sérelmiért.

A

Tzégérül

6. Tzegérül tétetett szegény ki bűn miatt,
Szive inségében mint fű tsak el hívatt,
Keresi Kegyelmet szivében ki irhatt?
Illy fene bajnakal egyedül ki birhatt?
7. Vigyázo elméje s-ébre bűn alatt-is,
Ertekez *Jésus*ról ha magán hagyott-is,
Noha bűne miatt árvául maradt-is,
Mint kis szárnya szeget madárka bádjat-is.
8. Keresi lelkének hol találná helyét,
Mellyért kezeivel veri szive mellyét,
Utállja bűn miatt undokult személyét,
Szivre nyilaltatya meg bűzhött fekélyét.
9. Bátorfágot vészén hogy a' bűnőshöz tért,
A' Fariseushoz *Jésus* bé menni mért,
Hízi hogy firalmas szava szent szivet sért,
bizik, mert érette *Jésus* szüből vért mért.
10. Rettegteti vétke hogy hozzá ne mennyen
Bűne oldására ne beszéllen fennyen,
De lelke gyötrelme gyöttri hogy ne féllen;
Sőt illy vendégfégben ez vendégel éllen.

Applicatio Szabd magadra Lelkem.

1. En lelkem te rád is a' bűn el áradot,
Mely alat szivem-is bádjadva fáradot,
Tsontomnak veleje majd mind ki száradot,
Adámnak esete hogy réám maradot.

2. Az Ur

2. Az Ur Városában te is nagy bűnös vágy,
Vérkidért hited-is majd már éppen meg fagy
Mond ezt *Jésus*odnak engem Uram ne hadj,
Illy nagy gyötrelmimben érdemedből részt adj.
3. Oh Arva lelkemen Uralkodo sok bűn!
Melyre Istenemtől szakadásom tsak vűn,
Sátán szavainak mihelyen lelkem hűn,
Oltalom bástyáján ottan marada kűn.
4. Vajha bűn álmából egyszer fel serkennél,
Kárhozat sárából Istenhez sietnél,
Biród haragjától így üresedhetnél
Bizony *Jésus*odnál így kedves lehetnél.
5. Tanuly ez özvegytől ki példa térésben,
ősztonöző eszköz Istenhez menésben,
Eleven tanufág kegyelem kérésben,
Christus érdem által üdvesség érésben.
6. Fél szegény de mégis im *Jésus*hoz mégyen,
Maga meg alázva hogy Urához férjen,
Azon serénykedik bűnéből ki térjen
Szép eleven példa egyebeknek legyen.
7. Légy lelkem-is példa igaz meg térőknek
Elöttök jároja Istent keresőknek
Igaz utáloja bűnben fetrengőknek,
Légy hű sereg fia Szent Nyáj követőknek.

Az

ELSŐ

ELSŐ RESZ.

Elő Vevé a' drága kenetnek Alabástromboltsinált
edényét. Luc. 7. ψ. 37.

1. Szent Szelentze készűly, s-Jésus szivében fűly,
Oh Istennek lelke engem ujjonnan szűly,
Kegyelem kéréstől lelkem most meg ne hűly,
Azért hogy kegyelmet nyerj magánoson üly.
2. Ihon ez a' szegény szelentzét vevé,
Töredelmes szivét kenettel bé tévé,
Bűn mardoso foga szivét addig évé
Mig magát kegyelem edényivé tévé.
3. Nem száná költségét ez drága kenetre,
Tsak juthasson Christus által az életre,
Készíti hitt kezét kegyelem vételre
Kisztteti a' Jést szép válasz tételre.
4. Alabástrom kőből e' szelentze metzve,
Kiben drága kenet van bé téve tetzve,
Tündöklő szép finyes annyira van edzve,
Szép illatját Jéus vehesse érezve.
5. Alabástrom fejt tündöklő s-világos,
Törve a' sérvésre igen drágalátos,
A' kenet tartásra hívóító, s-szagos,
Romlás ellen-is jó s-igen használatos.
6. Damascus táján ez bővön találtatik,
Még-is tzifrán nagy költségel tsináltatik
Ezzel az Ur Jéus imé kínáltatik,
Benn levő kenettel nézd mint onszoltatik.

Appli-

Applicatio. Szabd magadra Lelkem.

1. Lelkem, ez szelentzén az épp szivet értted,
Bűnnel Jéus szivét kérlek meg ne sértted,
Sőt ezt az Istenhez sietve készítsed,
A' keresztfán vele mindgyárt fel feszítsed.
2. Nagy munkával jutnak szelentze metzéshez,
Igy az Isten lelke ujjonnan szüléshez,
De ha juthatsz szépen a' fényesüléshez,
Bizvást a' Christushoz járuly vendégiséghez.
3. Ebben drága kenet a' szű töredelme,
Üdvezítő hit illatos segedelme,
Elő reménységnek mennyei értelme,
Nem járulhat ehez bűn dohos fertelme.
4. A' kitt meg kentenek ama' szent kenettel,
Meg ajándékoztak Drága Új étellel,
Mint ha fel emelték vola a' kezekel,
Sirból vonták volna ki sok kötelek-el.
5. Az Alabástromnak szép tulajdonsági:
Ekes, Fényes, Sima, Tündöklő; s-jóság
S-hideg természetű, hogy kenet osági
Ne szerztesse nek, s-undok Poshatági.
6. Illyen legyen a' szű hittel szép, és ékes,
Tselekedetek-el tündöklő és fényes,
Ne legyen bűnöktől undok s-kelevényes,
Isten áldására negédes, s-rut kényes.

7. A'

7. A' *Tündökölő* *simát* nehéz meg foghatni,
Igy a' tiszta szívet bűnre nem lophatni.
Könnyeb fertelmektől sokszor meg ohatni,
Hogy sem hitt szikráját benne el olthatni.
8. *Hideg természetű* légy hogy ne égj bűnben.
Ne emélzen Isten haragja tűzében,
Hogy hűtt által részt végy drága szerelmében,
Maradj szű örökké Christus érdemében.
9. Te-is tégy szert szűre lelkem, s- szent kenetre,
Hogy így által mehes amaz Uj-életre,
Christus hűed által vigyaz életedre,
Vifely gondot csak te tiszta szelentzédre.

M A S O D I K R E S Z.

Meg állá Jésus lábainál hátul. 7. 38.

1. Oh drága szemérem s- szent alazatotság,
Mely meg gondollya hogy itt a' nagy Királyfág,
A' mennyei dűtső Császári méltóság,
Kiben tökéletes Isteni valóság.
2. Nem mér szemben menni mert bűneit látya,
Bűne dohát Jésus felő nem állhatya,
Ezért maga szívet csak hátul állatya
Keserves zokogva könyveit foltatya.
3. Nem vagyok én méltó szívében gondollya,
Hogy Jéshoz férjek lelkét úgy vádollya,
Bűn, s- Sátán-is szívet rágyva ostromollya,
Világ-is boszszuját kinokal tromfollya.

4. Bűne

4. Bűne botsánatlan bűnös vigan még nints,
Illy *Magistratus* stol hittel nints még nyert kints,
Lelkében kiáltya oh érdemed rám hints,
Hogy Lelkem bűnében ne kárhozzék, most ints,
5. Gondollya Vér folyást hittel orvosolta,
Ama' szeginy Afzszony ki *Jésum* ostromlta,
Tsak ruhája premit hátul ujjal nyomta,
Orvoslo érdemet mégis ki ontotta,
6. Nem keres aztalon Kegyelmi Kenyeret,
Tsak morsalekval-is erősihet eret,
Hátul álva nyomhat olly kegyelmi teret,
Nem sorollya kintá *Törvényi* tekeret.

Applicatio. Szabd magadra Lelkem.

1. Lelkem izemben menni hogy mérsz a' *Jésum*-al!
Mert nem éltél hiven ez drága *virtus*-al!
Vidámodtálé meg kegyelmi *Myrtus*-al!
Holrál, s- Támadtálé együtt a' *Christus*-al!
2. Ally külön s- verd mellyed a' *Publicanus*-al,
Mig szent helyre mennél a' *Phariseus*-al,
Rejts el szived, s- szined nagy könyű hullatásal,
űly tsak magánoson; s- siri *Jeremiás*-al.
3. Bizony nem méltó vagy hogy szemben beszélhész,
Ki tsak bűn s- halál vagy élettél ben lehész,
Bár tsak háta meget kis helyetskét lehész,
Hönnan hitből siraft szent szívében önthész.
4. Gondold meg mennyiszor pökdösted orizáját,
Szívében bé szurtad bűnöd vas láncsáját,
Vétkid-el rontottad kegyelmi pártáját,
Sokszor pusztítottad lelked izép hazáját.

B

5. Ha

5. Ha szemben még véle vakmerőség léssen,
Feledéketlenné ez bűnődről téssen,
De ha szemérem s-hitt szivedben lesz készén,
Pokol gyötrelmiből szladsz, mint hal vészen.
6. Alázd meg hát magad, s csak háta megé álly,
Hittel vond erejét, hogy kegyelmet találj,
Por s-hamu kenyér-el badjat szivet táplálj,
Kegyelmi oszloptól hogy bűnődért ne válj,

H A R M A D I K R E S Z.

Sirván. 7. 38.

1. Siralmon kezdi el ez Aszizony esetit,
Jaj szóval terjelzti *Jésusra* sebeit,
Késervesen vallya fajtalan vétkei,
Zokogva számlállyá ijzonyu bűneit.
2. A' lelki sírásnak Szű buzgo forrása,
Ezt kegyelem keze, ha bűnért meg ássa,
Könyveit osztatya, úgy hogy ennek mássa,
Nem lehet; *Ephraim* mint sirt minden lássa.
3. A' könyvező szemet édes Anya nézi,
Méhe kis szerelmét az őlében vészzi;
Mikor a' szű könyvét szivében bétészzi,
Jésusnak, érdemes testét hittel észzi!

Applicatio. Szabd magadra **Lelkem.**

1. Fakazd ki szivedet *Jésus* előtt lelkem,
Vald meg sirva hogy csak undok bűn volt étkem,
Istennek orrában hator dohos vétkem,
Mellyel *Jésusomnak* szivét sérten sértem.
2. Sirj hogy tisztán szived bűntől nem tarthattad,
Halálos fenétől nem oltalmazhattad,
Bűnnek ferrelmétől magad nem ohattad,
Bűntegre gerjedező tűzed nem olthattad.

1. Sirj

3. Sirj szomoritáson édes *Jésusodnak*,
Soc fel feszítésen áldot *Christusodnak*,
Bűn tűzétől így meg hivat *Myrtusodnak*,
Jajgald nints gyümöltse semmi *Virtusodnak*.
4. Sirt Szent Peter tudod hogy Urát tagadta,
Féltében háromszor meg-is nem valhatta,
Megázott ortzával bűnet ki mondotta,
Kegyelmében lelket ez által állatta.
5. Boruly le s-mondgyad ezt: Istennek Báránya:
Imé szegény lelkem érdemed kívánnya,
Juhaid közt lelkem, s-szivem azt kívánnya,
Hogy ne maradgyon benn bűnöm maradvánnya.
6. Bár csak morsalékját adjad érdemednek,
Egy kis szikrátskáját áldot kegyelmednek,
Tsak falatotskáját lelki kegyelmednek,
Egész voltát vezzem kívánt szerelmednek.

N E G Y E D I K R E S Z.

Könyveivel öntözi a' Christus lábait.

1. Ki buzdula könyve *Jésus* lábainál,
Nem találz egyebet könyhullatásnál,
Szivében fakadot buzgo forrásnál,
Nem halhatz egyebet bő zokogásnál.
2. Könyveivel mossa *Jésusnak* lábait,
Mellyel nézd enyhíti bűnének Atkait,
Könyhullással tölti Gehenna árkait,
Kegyelem kérésre készíti markait.

b 2

3. Tsuda

4. Mikor Istenem hívtt fő kopaszításra,
Akor fel készültem haj fodorításra,
Lábam ékesgettem pompás sétalásra,
Nyargalt szemem széllel izem maszlagolásra.
5. Szemtelen szavaim szemérem kívül voltak,
Hitem s-jó felelmem bűn miatt megholtak,
Tagaim a' Sátán pártjára hodoltak,
Ezert szabadon csak bűnt, s-kárt koholtak.
6. Most már le ereszttem hajam fodorékját,
Ki oldozom tizfrán szedet fonatékját,
Kevély negédségnek minden aprotékját,
Ki irtom szivemből mint bűn toldalekját.
7. Könyveimet törölöm ékesitet haj-al,
Kit régen pompáson tizfráztam nagy bajjal,
Rovátkoson tsinált melegitet vas-al,
Lelkem az igitől maradt üres haf-al.
8. Törölöm könyhullásom hogy bűnöm száradjon,
Jésuson kívül máshoz lelkem ne fáradjon,
Tsak egyedül irat sérelmemre adjon,
Bűnömért kárhozat tűzében ne hadjon.

Applicatio. Szabd magadra Lelkem.

1. Hát te lelkem mitt ülsz kárhozat párnáján,
Kedvedre nyujtozol Pokol tűze langján,
Ihon most az érdem meg eredt válluján,
Ne süd kinod tűzet restseg derekallyán.

2. A'

2. A' mi ékeséget találhatz ellene,
Mely miatt sebedhez férhetne olly fene,
Ronts le, alázatt szű találtsék benne,
Irtsad sok bűnödöt ki undokká tenne.
3. Bűnnek buborékja kevélységből eredt,
Kárhozat sárában mint ebb ugyan feredt,
Mint egy lelki fene szűben mindent fel ett,
Mikor minden szégyent lelkem tsak félre tett.
4. Lábaidat Jépus törölöm hajszálom-al,
Füledet terhelem siralmas jaj szóm-al,
Szivedet érdeklém sullyos panaszom-al,
Légy kegyelmes kérlek, s-ne verj fájdalom-al.

HATODIK RÉSZ.

Tsokolgasya.

1. A' Fajtalan tsok, bűn előjáró bére,
Derekas vétkeknek mint egy Hofmestere,
Arultatásnak-is egy tsalárd Cimere,
Pokolra vezető Sátán fő mestere.
2. Menyit maszlagoltál szemedel a' bűnre,
Anyit tsábitottál tsokod-al a' törre,
Lelked szemeivel nem néztél az örre,
Mint oktalan állat vezettél a' tsöre.
3. Eltednek virágát bujaság fosztotta,
Szilaj Ifjuságod mint szél el osztotta,
Ezzel Istenedet gyakran boszszontotta,
Istened-is átkát már rád ki ontotta.

4. Ez

4. Ez Álszöny tsókjával bujaságát űzte,
 Mely által szerelmét szerelmére fűzte,
 Ezzel tisztaságát földig le tsepülte,
 Arratlanágát rút bűnben bé képülté.
5. De most Jéſus lábát tsokjával illeti,
 Szerelmét Urához ezzel el hiteti,
 Jéſus érdeme-is im ha meg ihleti,
 Könnyebben holt lelkét így meg éleszheti.
6. Mely tsokot az előtt az ortzákra hintett,
 Akor tzifra lábra ingyen sem tekinter;
 Azzal most alázott szível lábot hintet,
 Mellyel minden szegény bűnöst igen intet.

Applicatio. Szabd magadra Lelkem.

1. Vedd eszedben magad te-is bűnös lelkem,
 Mert ládd a' kegyelem Urát hogy fel leltem,
 Siralmas Ortzával már régen kerestem,
 Szoly így azért néki, lád halálos estem:
2. Oh engesztelődjél tsokimra Ur Jéſus,
 Nézd meg édes lelkem szívem bűnért mely bus,
 Oh szerelmes Uram illy bűnöstől ne fufs,
 Jövel, s-bádjat lelkem segedelmére jufs.
3. El fordítom számam vétkes áll Ortzáktól,
 Néked adtam szívem, s-fel már mint Urától,
 Nem szakad el többé drága Christufától,
 Nem részegül Világ mérge adásától.

4. Apolgat-

4. Apolgatlak Jéſus hogy réám tekints már,
 Nézd meg hogy tsak téged lelkem szomjuhó vár,
 Inletre vonnyad lelkemet mindjárt bár,
 Nem marad lelkemben undokito bűn s-Sár.

H E T E D I K R E S Z.

Drága Kenettel keni lábait.

1. Igaz meg térésnek jeleit mutatá,
 Lelki kesergésnek könyveit folytatá,
 Hajával lábait szegény szárazgatá,
 Edes tsokjaival bűnért apolgatá.
2. Ihon kenerjét-is lábaira önti,
 Sok pinzében álló szerszámát rá tölti,
 Szüből köny-hullásit szent szívében döjti,
 Szive s-lelke körül mi vann bővön költi.
3. Drága, s-szép ez kenet de bővön ki ontya,
 Mert sullyosabbat nyom kárhozatra fontya,
 Fél hogy bűnnel frigyét ha vizont fel bontya,
 Gehennában tsak égh lelkével a' tsontya.
4. Ez kenet igaz hitt, s-szép engedelmeiség,
 Mellyel illetetik ez mennyei felfeg,
 Származik is tőle bűnre kegyelmesség,
 Bűn romlotságából érkezik nagy eplég.
5. Ez *Kenetnek* drága jó illatofsága,
 A' szép igaz hitnek ő tulajdonlaga,
 Mellyel bűn bocsánat igaz valolaga,
 Meg lesz s-töröltetik bűnnek undoklaga.

C

6. Mihelt

6. Mihelt a' Jéshoz ez bűnös bé lépék,
Lábtsokolálatol addig meg nem szűnék,
Mig ez szent kenettel lelke el érkeznek,
S. Lelke szent szivében Jéhusnak férkeznek.

7. Erdemét Ur Jéhus réjája ki önté,
Kegyelmesszavával szegint meg közőnté,
Sok bűn borsánaryát eleiben törté,
Erdemes Kőntőit magára fel ölté.

Jéhus szavai a' bűnös Aszszonyállathoz.

8. Mondván: ne fély szeginy bűnös Aszszony állat,
Kit bűnöd doháért senki el nem álhat,
De kegyelmet nálam látod ez találhat,
Ki lelki tsokjával, s-hitivel táplálhat.

9. Oh édes leányom látom hogy bűnös vagy,
Hited melegségét majd meg észí bűn fagy,
de tsak igaz hitet, s-térést most nékem adj,
M. g. öldlak bűnődből, hogy soha el ne hadj.

10. Minem igazakért küldött engem Atyám,
Sem nem a' Szentekért szült világra Anyám,
Hanem bűnőidokért lőn én sok nyavalyám,
Isten naragiának sajtoját én nyomám.

11. Valamenyi bűnös az Istenhez megtért,
Az én érdememhez hittel elsőben fért,
Tőredelmes szivel ha ki engem el ért,
Aza' menyországban vett jutalmot, s nagy bért.

12. Dávidnak bűneit én borsátottam meg,
Ephraim síralmit én halgattam tsak meg,
Manassést vas lánczbol én szabadítottam meg,
A' Publicanust én igazítottam meg.

13. Engemet Sz: Péter tudod meg tagada,
Háromszor, mely miatt bűn hozzá ragada,
De mihelt énnékem megtért szivet ada,
Pokolra nyomható bűne le szakada.

14. Saul dühösködik vala hiveimre,
Fegyverrel, s-sok lántzal siet népeimre,
De nem nézt hivekre néző szemeimre,
O talmokra ki nyilt drága szemfényimre.

15. Nem szenyvedherém el hiveim firalmát,
En rontám meg Saul fel dühött hatalmát,
Komorniknak adám érdemem jutalmát,
Lydia én bennem találá nyugalmát.

16. Corneliusnak is könyörgését hallám,
Hitből Bőjtölését szivemből jóvallám,
Sz: Péternek oda mennyen meg sugallám,
Kegyelmemmel háza népét meg fuvallám.

17. Jákob engem győze meg erő hitivel,
Abrahám áldozni fiát viszi így fell,
Moyses könyörgését én bennem kezdi el,
Bűnök borsánatért tsak bennem hinni kell.

18. Ne fély, bizzál te is mert im kész érdemem,
Erőtlen hitedben erőm segedelmem,
Nem hadlak sírtodban vigasztal kegyelmem,
Im szivemben vészlek bűnődtől tért szerelmem.

19. Aldot orában volt én hozzám jó véted,
Szemed könyveivel lábom öntözéted,
Nem árt a' Sátántól, s-bűntől kötözéted,
Jobb karom ereje léssen őrizéted.

20. Meg öldom bűnődöt, s-meg borsátom éppen,
Vérem-el fertelmid im el mosom szépen,
Mellyet el nyerél most hittel tsudaképpen,
Te is ditsirj engem lelkedből végképpen.

21. Ditséretet nyere ez az Ur Jéhusból,
Bűn borsánatjával rakodék Christustól,
Fel ékesiteték ez lelki Virtustól,
Eltre illatot von illy szép Myrtustól.

23. Nagy örömmel mégyen régi hajlékjához,
örvendetes szível szeginy Cellájához,
Ditsekedik hogy fert hittel Christushoz,
Menyországi kintses gazdag Tarházához.

23. Békefeget szerzet kefergése után,
Nem ercd már többé a' Sátán, s. Bűn után,
Nem részegedik meg Világ tsalárd kutján,
Meg sem botlik fertelmesség undok utján.

Applicatio Szabd magadra Lelkem.

1. Lelkem tettélé szert szű szelenczéjére,
Abban valo drága hitnek kenettjére?
Sirván könyhullásod mértedé testére?
Hullattalé egy tsep könyvet láb fejére?
2. Hol vanu hajad szála kivel könyved töröld?
Tsokolásid köve között bűnöd öröld,
Fene Oroszlányi vétkeidet hol öld,
űtközet mezejen homlokod fel töröld.
3. Ez szeginy és bűnös Afzfzony legyen példád,
Nezd meg meg térésre eleven tükört ad,
Melyből élet Urát nyilván szemed-el ládd,
Nem fog kárhozatra ellened semmi vád.
4. Jere esél mingyátt lábaihoz hittel,
Mondjad hogy Jéusod érdemével birt el,
Szerelme szivedet el ragadra, s. vitt el,
Hogy bűnöd már többé ne támathasson fel.

5. Ohédes Jéusom érdemed rám hintsed,
Kinél gyógyulásra menyben nints jobb kintsed,
Edes szok al hived hogy ne fellyen intsed,
Boldogság nyeresre fietven készítsed.

6. Hogy vehessem tölled bűnöm bocsánatját,
Gyakorollyam holtig vétkimnek bánatját,
önthessem lábodra könyvem folyamátját,
Láthassam Egekben még kegyelem Atyát.

7. Meg nyugtzik már lelkem drága érdemedben,
Mert im részt véheték nagy hő kegyelmedben,
Nyugos én Jéusom szived szerelmében,
Vigy bé Országodban Szentek seregében.

CONCLUSIO.

1. Ez néhány verseket egy nagy bűnös írta,
Melyre nagy sok bűne, s-undoksága bírta,
Hol legyen Kegyelmi forrás igazit rá,
Ez a' Jéus szive, lelked bátor bizd rá.
2. Gondold meg a' bűnnek rettenetes tűzét,
Kénzo égésével együtt dohos bűzét,
Nem buhatod végig fővevényes fűzét,
Mert meg ferreztetted lelked kegyes szűzét.
3. Eleven példátok ez az afzfzony legyen,
Bűnben meg avultság tunyákká ne tégyen,
Kiki szelentzében Szent kenetet végyen,
Hogy bűn bocsánatra a' Jéushoz ferjen.

5. Ok

c 3

4. Kegyelme

4. Kegyelem ideje vagyok még melyben élsz,
 Ez Christushoz járulsz bizony ha bűntől felsz,
 Ha hozzá nem sietz itüetről mitt vélsz,
 Pokolból gyötrelmet a' Lázárnak beszélsz.
5. Azért ne halaszszad a' Christushoz menni,
 Bűnöd bocsánatját kegyelméből venni,
 Undok bűneidről hitből vallást tenni,
 Örök boldogságban Ur Christuf-al lenni.

6. Ezer hat száz harvan négy esztendő vagyok,
Második hó első hete sujt a gyomrom;
 Engesztellyük Istent bekefeget adgyom,
 Ily rutul mint eddig praédálni ne hadgyom.

VraM, ninCs It ló gonDViseLés.

1664.

1664.

*Trabi hárolj e munkát nem iome-
 ri.*

[Handwritten signature]

SZENT

Ex Matthæi. 26. v. 75.

S Z E N T P E T E R,

Nagy Keservesen sira.

Nora. Haragodnak nagy voltában.

O H értem szenvedő Jéhus,
 tőlem ne fúss

Noha meg tagadtalak;

Keserves nagy kínaidban

s. kinzásidban

Tsak egyedül hagytalak.

2. Esetemet jaj meg vallom

S-nem tagadom

Mert ellened vétkeztem;

Nagy erős esküvésemtől,

S. körésemről

Hamar el feletkeztem.

3. Oktalan állat szavára,

S-szép hangjára

Lelkem el keseredék;

Kegyelmes tekintésedre

S. intésedre

bűnöm rám nehezedék,

4. Emlé.

4. Emlékezem mondásodról
Intő szodró,
Hogy téged meg ragadlak.
Világi kis felelmemben
S mentségemben
Háromszor meg nem vallak.

5. Oh ortzám pirulva mégyek
S-helyt keresek
Holl bűnömöt sirassam.
Világi rosz társaságot
S-nagy hűlágot,
Erteed hogy el hagyhassam.

6. Lelkem keterves nyegését
Gyötrődését
Tekints szived szemével.
Lásd meg bűnöm miat sebét,
Enyhítsd rűzét
Kinod Szent érdemével.

7. Szemem nem szűnik sirástól
S szivem jajtól,
Mig kegyelmedben jutok;
Ezért édes Idvezűöm,
S-jó segűöm
Im Szent Őledben futok.

8. Példa vagyok meg tőröknek
S-jót kerőknek
Mert lelked meg illete
Mikor ká hozatom tűze
Hozzád űze
Szerelmed meg-sebhete;

9. Ne utály s-ne vessel tőled.
Mert belőled
Foly örök élet yize;
Adjad hogy bűnös lelkemnek
S-sebeimnek
Légyen gyógyítóize,

7-1908.

Újrakötésekor nem
vágták körül.

4. Emlékezem mondásodról
 Intő szodró,
 Hogy téged meg tagadlak.
 Világi kis felelmemben
 S mentfégeben
 Háromszor meg nem vallak.
5. Oh ortzám pirulva mégyek
 S-helyt kerélek
 Holl bűnömöt sirassam.
 Világi rosz társaságot
 S-nagy hűlást,
 Erted hogy el hagyhassam.
6. Lelkem keterves nyegését
 Gyötrődését
 Tekints sáved szemével.
 Lásd meg bűnöm miat sebét,
 Enyhítsd rűzét
 Kinod Szent érdemével.
7. Szemem nem szűnik sirástól
 S szívem jajtól,
 Mig kegyelmedben jutok;
 Ezért édes Idvezűöm,
 S-jó segítőm,
 Im Szent öledben furok.
8. Példa vagyok meg tőrőknek
 S-jót kerőknek
 Mert lelked meg illete
 Mikor kárhozatom tűze
 Hozzád tűze
 Szerelmed meg-sebhete.
9. Ne utály s-ne vessel tőled.
 Mert belőled
 Foly örök élet yize;
 Adjad hogy bűnös lelkemnek
 S-sebeimnek
 Légyen gyógyító ize.

7-1908.

Szent szelence vége